

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ch., a.s., S., P.X., S.**, IČO: X., zast. JUDr. Š. D., advokátom so sídlom C.X., B., proti žalovanému: **A., spol. s r.o., H.X., B.**, IČO: X., zast. JUDr. M.K., advokátom so sídlom K.X., K., o zaplatenie 5 984 025,- Sk, o vznesenej námietke zaujatosti, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2007, č.k.: 2 Cb 426/2000-382, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2007, č.k.: 2 Cb 426/2000-382 sa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach uznesením z 27. apríla 2007, č.k.: 2 Cb 426/2000-382 rozhodol, že znalec – prof. RNDr. M.T., CSc. nie je vylúčený z podania znaleckej expertízy vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach vo veci sp. zn.: 2 Cb 426/2000.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca podaním z 28. februára 2007 vzniesol námietku zaujatosti voči znalcovi prof. RNDr. M.T. CSc., po podaní znaleckej expertízy z 29. januára 2004.

Žalobca uviedol, že prof. T. nie je znalcom v odvetví Počítačové programy software, má priateľský vzťah s RNDr. R. (predsedom predstavenstva spoločnosti A., spol. s r.o.). Ďalej žalobca uviedol, že nevlastní žiadnu verziu BPCS na CD-ROMe.

Prof. RNDr. M.T. CSc. vo vyjadrení z 26. apríla 2007 uviedol, že pri spracovaní znaleckého posudku sa nestretol so žiadnou skutočnosťou, odborným termínom, pojmom alebo postupom, ktorý by mu bránil vykonať znaleckú expertízu, odborné otázky, na ktoré sa mal vyjadriť, vyžadovali odbornosť v oblasti kontrolingu a nie z odvetvia počítačové programy a software. Kontrolný posudok vypracoval podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a necíti sa byť zaujatý.

Súd prvého stupňa dospel k názoru, že pokiaľ ide o vykonanie odborných prednášok na rôznych stupňoch školiacich pracovísk pracovníkmi na to povolanými pracovníkmi, nie je možné z týchto dôvodov spochybňovať vykonanie znaleckej expertízy v konkrétnej veci a dávať ju do súvisu s uloženou povinnosťou znalca.

Znalec pri výkone svojej činnosti zodpovedá aj za následky za nesprávne posúdenie zadania, v rámci svojej odbornej spôsobilosti k zadanej veci.

V danom prípade nedošlo k naplneniu procesnej podmienky podľa §§ 14 ods. 1, 17 ods. 1 OSP, ako aj ust. § 11 ods. 1 zák. č. 382/2004 Z.z., preto súd prvého stupňa námietke zaujatosti vznesenej žalobcom nevyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby súd zmenil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach tak, že znalec prof. RNDr. M.T., CSc. je vylúčený z podania znaleckej expertízy vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach vo veci sp. zn.: 2 Cb 126/2000 z týchto dôvodov:

Opätovne namietol, že prof. T. nie je znalcom v odvetví Počítačové programy software. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že prof. M.T. a bývalý konateľ žalovaného sa dobre poznajú, teda medzi znalcom a RNDr. R. môže existovať priateľský vzťah, na základe ktorého je možné mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

O tom či je vylúčený zapisovateľ alebo iný pracovník súdu, ako aj znalec alebo tlmočník, platia tieto ustanovenia primerane, rozhoduje o tom predseda senátu alebo samosudca (§ 17 ods. 1 OSP).

Vyššie citované ust. § 17 ods. 1 OSP upravuje postup pri vylúčení zapisovateľa alebo iného pracovníka súdu, ako aj znalca alebo tlmočníka. Pre posúdenie toho, či súd tieto osoby vylúčené platia ustanovenia § 14 ods. 1 OSP primerane. Podľa ust. § 14 ods. 1 OSP sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci,

k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Keďže cit. § 14 ods. 1 OSP platí primerane; pri ust. § 17 ods. 1 OSP odvolací súd konštatoval, že v danej veci nebol preukázaný pomer znalca prof. RNDr. M.T., CSc. k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom. Tvrdenia žalobcu, že pomer k účastníkom konania – žalovanému zakladá skutočnosť, že znalec prof. M.T. študovali na tej istej vysokej škole a prednášali na obdobnom seminári v máji 2003 v rámci stretnutia absolventov a zamestnancov Prírodovedeckej fakulty UPJŠ, v septembri 2005 na konferencii záujmového združenia B. R., ktorého členmi sú aj A., spol. s r .o. a T. U., na ktorej pôsobí prof. T. vyhodnotil súd prvého stupňa vecne správne a odvolací súd sa s ním stotožnil. Prednášková činnosť a ani štúdium na rovnakej fakulte nezakladajú taký pomer k účastníkom konania, ako to má na mysli Občiansky súdny poriadok, t.j. nejde o príbuzenský pomer medzi znalcom a bývalým štatutárom žalovaného. Rovnako nebolo žalobcom preukázane a ani tvrdené, že prof. T. a Dr. R. sú blízky priatelia.

Odvolací súd poukazuje na ust. § 11 zák. č. 382/2004 Z.z. v zmysle ktorého znalec musí sám upozorniť na skutočnosti, pre ktoré je vylúčený.

Je nepochybné, že prof. RNDr. M.T., CSc. je znalcom zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pod evidenčným číslom X. v odbore Ekonomia a manažment, odvetvie: Kontroling (č.l. 376). Ako znalec musel zložiť sľub, že pri svojej znaleckej činnosti bude dodržiavať právne predpisy, že znaleckú činnosť bude vykonávať nestranne podľa svojho najlepšieho vedomia, že bude plne využívať všetky svoje znalosti a zachová mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa pri výkone znaleckej činnosti dozvedel. K námietke žalobcu, že znalec prof. T. nie je znalcom z odvetvia Počítačové programy software odvolací súd poukazuje, že žalobca podaním z 20. októbra 2006 (č.l. 340) žiadal a trval na vykonaní kontrolného dokazovania. Tejto požiadavke prvostupňový súd vyhovel a uznesením zo 14. novembra 2006, č.k.: 2 Cb 426/2000-343 ustanovil kontrolného znalca Prof. RNDr. M.T., CSc. z odboru kontroling. Predmetné ustanovenie bolo doručené žalobcovi 24. novembra 2006. Žalobca nevyužil svoje právo vyjadriť sa k osobe znalca, a že v roku 2007 namietal osobu znalca v námietke zaujatosti.

Znalec prof. M.T. vo svojom písomnom vyjadrení k námietke zaujatosti uviedol, že sa necíti byť zaujatý. Teda znalec subjektívne nepociťuje k veci ani k účastníkom alebo ich zástupcom taký vzťah, ktorý by sa mohol prejaviť v jeho znaleckom posudku. Odvolací súd konštatoval, že postup znalca pri vypracovaní znaleckého posudku nenapĺňa pochybnosti o jeho nezaujatosti z objektívnej stránky.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 5. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu